

Tecklenburg

12 t/m 19 september 2014.

Vrijdag, 12 september 2014.

Om 12.00 uur zouden alle deelnemers in Arnhem aanwezig zijn, maar we misten nog chauffeur Jac, heeft iemand hem gezien?

Paul merkte op dat hij

daar bij de bank een paar sandalen zag staan.

En ja hoor achter de koffie-automaat stond een bank, waar hij heerlijk op lag te slapen.

Om 14.00 uur stapten we dit keer in 2 bussen. Jac rijdt in de taxibus met de deelnemers en Carry rijdt in de Tendensbus met alle bagage.

Voor de gezelligheid rijdt Lydia met haar mee.

Tegen 16.30 uur rijden we het erf op van ons vakantiehuis dat vlak bij het Duitse plaatsje Tecklenburg ligt.

We worden heel hartelijk ontvangen door de eigenaresse, die ons al stond op te wachten. Er werd ons van alles uitgelegd en daarna konden we de bus gaan leeg halen.

Als de bus leeg is gaan we eens kijken hoe de kamers er uit zien en konden de rolstoelers aangeven welke kamer zij het beste konden gebruiken. Iedereen had een eigen kamer boven, behalve Paul, Jac en Carry sliepen beneden.

De koffers werden uitgepakt en het was inmiddels zo laat geworden, dat we geen zin meer hadden in eten koken, dus bestelden we heerlijke pizza's.

Na het eten nog wat gedronken en gekletst, terwijl Jac nog even gitaar speelde.. en tegen 23.30 uur vertrok een ieder naar zijn bed.

Zaterdag, 13 september 2014.

08.30 uur de deelnemers roepen, Jac en Hanneke hielpen Bart uit bed en Carry hielp Astrid met douchen en aankleden.

Toen iedereen beneden was zijn we aan de gezellige gedekte ontbijttafel geschoven en hebben heerlijk ontbeten.

Jac en Carry zijn daarna boodschappen gaan doen voor het weekend.

Voor de lunch hebben we wat brood uit het vuistje genomen.

En zijn daarna in één bus gestapt en naar het plaatsje Tecklenburg gereden.

We vielen met ons neus in de boter, want er was een hele leuke braderie, maar ook hele mooie winkels. De weg was niet zo lekker om te rijden en te lopen met al die hobbeltjes.

Carry vond al snel een leuke stenen pop voor op het terras of in de tuin en Bart vond een mooi ketting voor zichzelf. De anderen hebben kaarten gekocht om naar huis te sturen. Halverwege de middag natuurlijk een terrasje gepikt, want dat hoort toch wel in de vakantie.

Toen we weer thuis gearriveerd waren is Carry aan het eten begonnen. Op het menu staat voor vandaag: Spaghetti met sla en als toetje vla. Nadat de tafel was opgeruimd heeft Jac de administratie gedaan en daarna muziek aangezet op zijn laptop. Astrid was de DJ. En iedereen kroop om de laptop heen en zong uit volle borst mee met de liedjes die werden gedraaid. Wat was dit een genot, gelukkig dat we geen burens hadden! Tegen twaalfen verdween men zo langzamerhand toch weer naar hun kamer.

Zondag, 14 september 2014.

Hoe een chauffeur, de weg, de bus en zijn groep kwijtraakt.

Er was eens een grote groep vakantiegangers die een dagje Münster aandeden. We hadden natuurlijk onze chauffeur die ons naar Münster toebracht. Na wat flink rond gereden te hebben, vanwege wegafzettingen, eindelijk toch een parkeerplek gevonden te hebben (niets mis mee dus). Hier moesten we wel elk uur een euro in de parkeermeter stoppen en zo zou Jac dus het heen en weer krijgen, want het lag nogal ver van het centrum af. Hier kreeg onze chauffeur een tip van iemand om de bus ergens anders te parkeren. "Lopen jullie maar vast door, ik kom er zo aan", Dus Jac stapt weer in zijn bus en rijdt weg, zo gezegd, zo gedaan, althans dat dacht hij!

En wij maar wachten en wachten en nog eens wachten op die tochtige hoek, maar onze chauffeur was nog steeds niet in zicht.

We zijn toen maar naar een parkje gelopen aan de andere kant van het kruispunt, want daar waren bankjes waar we op konden zitten en een verschrikkelijk mooi bloemenperkje voor onze snufferd.

Na ongeveer 1 $\frac{1}{2}$ uur daar gewacht te hebben, stopte er een politiebusje langs de

kant van de weg!! 3x raden wie daar dus uitstapte ONZE JAC !!!!! Hij bleek vreselijk verdwaald te zijn en was ons busje kwijt, maar was ons ook kwijt. Normaal heeft hij altijd nog zijn mobiele telefoon, maar was die voor vandaag ook maar vergeten mee te nemen! Na 5 minuten stapte Jac weer in het politiebusje om vervolgens onze bus te gaan zoeken! Na ongeveer 15 minuten werd het toch tijd dat hij het politiebusje werd uitgezet met een plattegrond en wij vonden het nodig om daar eens een mooie foto van te maken!

Deze situatie bleek toch héééééél lichtelijk een traumatische ervaring met zich mee te dragen! Eerst maar eens wat te drinken te halen.

Na weinig bezichtigd te hebben, zochten we maar eens een restaurant op. We hadden er eentje op het oog, die we besproken hadden en ze zeiden dat het rolstoel toegankelijk was, bleken we toch nog last van drempelvrees te hebben, want de drempel was te hoog !!! Jammer! Overigens was er in dit stadje geen invalidetoiletten te bekennen, behalve in een mooi luxe 4 sterren hotel op 1 hoog!

We gingen maar eens verder zoeken naar een goed restaurant, zo gezegd, zo gedaan, althans dat dachten wij, want er was stomweg geen geschikt restaurant te vinden.

Na lang gezworven te hebben in dit stadje (met vreselijke hongerige magen en hoge nood) zijn we maar naar onze bus terug gegaan!

Onze Jac wist gelukkig ons nog naar de goede bus terug te brengen!

Onderweg ook nog een brievenbus gevonden om de stapel kaarten naar Nederland te posten.

We verlaten dit bijzondere en bizarre stadje "Het Monsterlijke stadje".

Dit is dus niet voor herhaling vatbaar.

een stukje gereden te hebben, zagen we een wegrestaurant, waar we uitgehongerd neergestreken waren. Na onze lekkere maaltijd zijn we weer teruggereden, naar ons vakantiehuis, hè, hè!!!

Maar we leefden nog lang en gelukkig.

Bedankt hè, arme, zielige, getraumatiseerde Jac, voor deze gezellige dag!

Namens onze vakantiegroep.

Maandag, 15 september 2014.

Lydia en Paul (onze vroege vogels) hadden de tafel al gedekt en toen de anderen ook allemaal beneden waren konden we weer heerlijk aan tafel schuiven om te ontbijten.

Vanmorgen was het de beurt aan Astrid om in het bad te liggen.

Hanneke en Jac gingen daarna de boodschappen halen.

Na de lunch stapten we in de bus, behalve Astrid en Hanneke, want die wilden graag thuis blijven om wat meer te rusten na al dat gehobbel op die kinderkopjes van gisteren.

Jac reed ons door de prachtige omgeving waar we erg van genoten, behalve het dat niet erg zonnig was en we zelfs regen kregen onderweg.

Halverwege de tocht tracteerde Jac op een ijsje, want de temperatuur was er wel naar.

Tegen vijven waren we weer thuis en iedereen kroop weer om de laptop van Jac en het ons eigen koor begon weer.

Hanneke had zich al helemaal voorbereid op de heerlijke nasi, waar we flink van gesmuld hebben.

Na de afwas pakte Jac zijn gitaar weer en het koor zong weer uit volle borst mee.

Met een drankje en een hapje was het zo weer laat geworden.

Dinsdag, 16 september.

Vandaag gingen we naar Osnabrück om inkopen te doen. Eerst een terrasje gepakt en toen Jac weer terug om parkeergeld in de automaat te stoppen. Op het terras hoorde hij ook van iemand dat de bus veel dichterbij geparkeerd kon worden en je er pas achteraf hoefde te betalen, dus Jac opweg.

"Jac, schrijf de straat op waar je geparkeerd staat! Heb je je mobiel bij je?"

Weer maakten we ons zorgen, dat hij zolang wegbleef, dus belde Carry voor alle zekerheid toch maar op. Jaja ik sta hier heel dichtbij en heb er een foto van gemaakt.

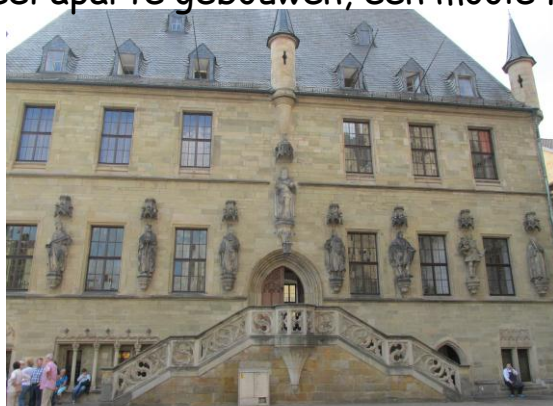
De bus staat vlak achter dit monument.

Astrid vond een leuke ketting en armband en Helga een leuk paard voor bij haar andere beestjes. Christiaan zag een leuke dvd, maar die was wel heel erg duur (jammer), maar we kijken nog wel verder of we nog iets leuks zien. Er waren vele leuke winkels om te bekijken.

Met lunchtijd hadden we geen van allen trek in onze lunchpakketten, maar wel in die lekkere belegde broodjes, die we onderweg tegen kwamen en ons zo verleidelijk aankeken. Ook zagen we heel aparte gebouwen, een mooie kerk en stadhuis.

Daarna nog wat winkels bekeken en dan op zoek naar de bus, want we waren erg moe van al dat gesjouw.

Op het menu voor vandaag staat "Broccolischotel". En als toetje "vla met ijs".

De meesten waren van plan om vanavond toch echt vroeg naar bed te gaan, maar het was weer eens zo gezellig met elkaar, dat de tijd voorbij vloog.

Woensdag, 17 september 2014.

Om 08.00 uur werd iedereen geroepen, want we wilden bijtijds vertrekken naar de dierentuin in Münster.

Na het ontbijt hebben we onze lunchpakketten gemaakt en daarna in de bus gestapt.

Het was mooi weer en iedereen had er geweldig veel zin.

In de dierentuin hebben we eerst eens gekeken wanneer welke dieren gevoederd werden en daar pasten wij onze route op aan. Het is een prachtig aangelegd park met veel groen erin.

Aan het einde van de middag kregen we nog een leuke show te zien met de pinguïns, er mochten er een stel uit hun verblijf komen en die waggelden netjes naast en achter elkaar achter de verzorgster aan, het was een kostelijk gezicht om te zien.

Maar o,o, we waren Christiaan zoek, dus even goed rondkijken ,daar was hij in zijn hangmat.

Nog even door de shop gewandeld waar Bart een leuk t-shirt kocht en Helga nog een paar leuke beestjes.

Snel de bus in en dan naar huis.

Vanavond stond er Lasagna op het menu en als toetje: Choc/caramelvla met slagroom.

De gitaar was wel een uitkomst dat die erbij was, want de meesten waren hun moeheid alweer vergeten en maakten er wederom een gezellige avond van.

Helga stond alweer te popelen om met Hanneke een dansje te maken
Christiaan dook wel vroeg in zijn bed.

Astrid leest Jac voor uit eigen werk, over afgelopen zondag.

Donderdag, 18 september 2014.

Vanmorgen ging iedereen nog eens lekker onder de douche, want morgen is daar niet veel tijd meer voor. Degene die vlug klaar was pakte alvast zijn/haar koffer zo ver mogelijk in.

Na de lunch, die we buiten hebben gebruikt.

We zijn daarna in de bus gestapt en naar het "Wasserschloss Hans Marck" gereden. Dit slot wilden we graag eens bekijken. Bij aankomst was er net een groep naar binnen gegaan en daar moesten we op wachten of die gids ook ons nog eens wilde rondleiden.

We vonden dat we hier toch te lang moesten wachten, dus zijn we weer in de bus gestapt en naar Tecklenburg gereden. Hier konden we de bus mooi midden in het stadje op een pleintje neerzetten en daar was ook een heerlijk terras bij. Hier bestelden we wat te drinken (Bart zijn lievelings drankje "Latte Macchiato") en Carry trakteerde op een heerlijk stuk gebak.

Toen we bijna klaar waren moesten Bart en Carry nog snel even een boodschap doen.

Tegen vijven stapten we weer in de bus om ons thuis nog wat op te frissen voor ons laatste gezamenlijke diner.

Men had buiten voor ons een tafel gedekt en het was er erg gezellig.

Toen we ons drankje hadden gekregen werd er om stilte gevraagd, want Bart wilde graag wat zeggen: Bart wilde de begeleiding graag bedanken voor de fijne week en we kregen alle drie een leuk herfst- poppetje en iedereen voor de gezelligheid.

We hebben heerlijk genoten van dit echte diner.
Thuis nog even een drankje en dan allen vroeg naar bed.

Vrijdag, 19 september 2014.

Zoals afgesproken was iedereen vroeg uit de veren en de meesten hadden hun bed al afgehaald.

Na het ontbijt werden de laatste dingetjes nog in de koffer gestopt ook de diploma's die werden uitgereikt.

10.30 uur zaten alle deelnemers in de taxibus met de bagage van Helga en Christiaan, want die werden in Veenendaal opgehaald. De andere bagage ging weer in de Tendensbus die direct doorreed naar Arnhem.

Om 14.00 uur stapte kwam de taxibus in Arnhem aan en vervolgde iedereen weer zijn weg naar huis.

We hebben een hele leuke en gezellige week gehad.

D
E
E
L
N
E
M
E
R
S
.

Lydia

Helga

Astrid

Christiaan

Paul

Bart

B
E
G
E
L
E
I
N

Hanneke

Jac

Carry